> Czy teraz bowiem chcę pozyskać ludzi, czy Boga? Albo czy staram się przypodobać ludziom? Gdybym nadal ludziom chciał się przypodobać, nie byłbym sługą Chrystusa.
>
> *— Galacjan 1:10*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: posłuszeństwo, relacje, nagroda

Interpretacja:
Ten biblijny werset skłania nas do refleksji nad pobudkami, które kierują naszymi działaniami. W szczególności zachęca do zastanowienia się nad tym, jak wielką wagę przywiązujemy do opinii innych ludzi na temat naszego życia i podejmowanych przez nas decyzji.

Dążenie do uzyskania ludzkiej aprobaty to postawa obecna w różnych religiach i tradycjach filozoficznych. W istocie polega ona na takim postępowaniu, które – w naszym przekonaniu – zadowoli innych i zapewni nam ich uznanie, nawet jeśli wiąże się to z działaniem wbrew własnym przekonaniom. Choć może się to wydawać postawą szlachetną, w rzeczywistości bywa ona wysoce szkodliwa dla naszego życia oraz relacji z Bogiem.

Zabieganie o uznanie w oczach ludzi jest niebezpieczne z kilku powodów. Po pierwsze, może prowadzić do nadmiernego uzależnienia od opinii innych, co zagraża naszej samoocenie i zdolności do podejmowania konsekwentnych decyzji. Po drugie, dążenie do ludzkiej aprobaty może zerwać naszą więź z Bogiem. Gdy nasze decyzje opierają się wyłącznie na oczekiwaniach społecznych, oddalamy się od Bożej prawdy i płynącej z niej mądrości. W rezultacie może ucierpieć nasze życie duchowe, a my ryzykujemy utratę

poczucia celu i sensu istnienia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> My, którzy jesteśmy Żydami z urodzenia, a nie grzesznikami z pogan; Wiedząc, że człowiek nie jest usprawiedliwiony z uczynków prawa, ale przez wiarę w Jezusa Chrystusa, i my uwierzyliśmy w Jezusa Chrystusa, abyśmy byli usprawiedliwieni z wiary Chrystusa, a nie z uczynków prawa, dlatego że z uczynków prawa nie będzie usprawiedliwione żadne ciało.
>
> *— Galacjan 2:15-16*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: wiara, prawo, sprawiedliwosc

Interpretacja:
Galacjan 2:15-16 zawiera jedne z najważniejszych wersetów w Biblii. Apostoł *Paweł* wyjaśnia w nich, że Żydzi i poganie są równi w oczach Boga, a zbawienie osiąga się nie przez uczynki Prawa, *lecz wyłącznie przez wiarę w Jezusa Chrystusa*. Nauka ta stanowi fundament chrześcijaństwa.

Żydzi i poganie

Paweł mówi o sobie i innych Żydach, którzy przyjęli chrześcijaństwo. Stwierdzając: „jesteśmy z urodzenia Żydami”, wskazuje, że on sam oraz jego współwyznawcy urodzili się w kręgu wiary żydowskiej i od dzieciństwa przestrzegali praw oraz tradycji tej religii. Paweł nie uważa się jednak za lepszego od pogan, gdyż w oczach Boga obie grupy są w

równym stopniu grzeszne. Co więcej, w łonie wczesnego Kościoła chrześcijańskiego zyskał on opinię orędownika równości między Żydami a poganami.

Fragment ten ma ogromne znaczenie, ponieważ uznaje równość wszystkich ludzi wobec Boga, niezależnie od ich pochodzenia etnicznego czy religijnego. Jest również istotny, gdyż ukazuje, że przejście na chrześcijaństwo nie wymaga porzucenia własnej historii ani dziedzictwa religijnego.

Usprawiedliwienie przez wiarę, a nie przez uczynki

W tym fragmencie Paweł podkreśla, że usprawiedliwienie nie wynika z uczynków Prawa. Oznacza to, że nasze działania są niewystarczające, by uczynić nas sprawiedliwymi w oczach Boga. Nie możemy zasłużyć na zbawienie dobrymi uczynkami ani przestrzeganiem przykazań Prawa. Usprawiedliwienie osiąga się natomiast wyłącznie dzięki wierze w Jezusa Chrystusa.

Wiara w Jezusa Chrystusa jest kluczem do naszego zbawienia, gdyż tylko przez Niego możemy zostać usprawiedliwieni przed Bogiem. Boża łaska zostaje nam udzielona, gdy wierzymy w *Jezusa Chrystusa jako naszego Zbawiciela*, i nie ma nic, co moglibyśmy zrobić, by na nią zasłużyć. Oznacza to, że nie możemy nic uczynić, aby zyskać prawo do zbawienia; Boży dar łaski możemy otrzymać jedynie dzięki wierze w Jezusa Chrystusa.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Z Chrystusem jestem ukrzyżowany: żyję, ale już nie ja, lecz żyje we mnie Chrystus. A to, że teraz żyję w ciele, żyję w wierze Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał za mnie samego siebie.
>
> *— Galacjan 2:20*

Książka: Nowy Testament / Galacjan

Tematy: Ukrzyżowanie, wiara, życie, Zbawiciel, egoizm

Interpretacja:

Galacjan 2:20 to jeden z najbardziej znanych wersetów w Biblii. W jednym zdaniu apostoł *Paweł* podsumowuje życie chrześcijanina oraz relację, jaką my, jako wierzący, powinniśmy mieć z *Jezusem Chrystusem*. Werset ten ma tak wielkie znaczenie, że wielu teologów nazywa go *„podsumowaniem życia chrześcijańskiego”*.

W tym wersecie Paweł przypomina nam, że nasze życie chrześcijańskie musi koncentrować się na Jezusie Chrystusie. Mamy być z Nim *„ukrzyżowani”* – co oznacza, że jesteśmy martwi dla grzechu, a żywi dla Boga. Nie jesteśmy już niewolnikami własnych pragnień i namiętności, lecz cieszymy się wolnością, by żyć zgodnie z Bożą wolą. Innymi słowy, Jezus Chrystus żyje w nas, a my musimy pozwolić Jego Duchowi prowadzić nas we wszystkim, co czynimy.

Druga część wersetu ukazuje, że nasze życie toczy się teraz dzięki wierze w *Syna Bożego*, którego *Ojciec* posłał na świat, aby wybawił nas z grzechu. Należy pamiętać, że nie możemy prowadzić życia chrześcijańskiego w oparciu o ciało, lecz jedynie dzięki wierze. Oznacza to, że naszym życiem nie powinny kierować własne pragnienia i ambicje, lecz wiara w Chrystusa i we wszystko, czego dokonał On dla nas na krzyżu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie odrzucam łaski Boga. Jeśli bowiem przez prawo jest sprawiedliwość, to Chrystus umarł na próżno.
>
> *— Galacjan 2:21*

Książka: Nowy Testament / Galacjan

Tematy: laska, Jezus, prawo, sprawiedliwosc, Zbawienie

Interpretacja:
Galacjan 2:21 zachęca nas do refleksji nad relacją między Bożą łaską a sprawiedliwością uzyskiwaną przez *Chrystusa*. *Paweł* kieruje te słowa do Galatów, aby przypomnieć im, by nie odrzucali Bożej łaski i zrozumieli, że – pomimo istnienia Prawa – jedynie Chrystus może zapewnić sprawiedliwość.

Prawo i łaska

W czasach Pawła Prawo stanowiło fundament życia żydowskiego. Nie było ono jedynie zbiorem zasad i przepisów, których należało przestrzegać; postrzegano je jako sposób na osiągnięcie sprawiedliwości w oczach Boga. Paweł przypomina jednak, że Prawo jest niewystarczające do uzyskania sprawiedliwości i że tylko dzięki Bożej łasce – objawionej w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa – możemy dostąpić zbawienia.

Jezus Chrystus a sprawiedliwość

Śmierć Chrystusa na krzyżu jest aktem Bożej sprawiedliwości i miłości do ludzkości. Chrystus wziął na siebie grzechy świata, abyśmy mogli zostać usprawiedliwieni przed Bogiem. Co więcej, ofiara Chrystusa nie tylko ukazuje Bożą sprawiedliwość, ale także przywraca naszą relację z Bogiem. Dzięki temu aktowi łaski otrzymujemy sprawiedliwość, której nie bylibyśmy w stanie osiągnąć o własnych siłach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz pośrednik nie jest dla jednego, ale Bóg jest jeden.
>
> *— Galacjan 3:20*

Książka: Nowy Testament / Galacjan

Tematy: Bog, Pośrednik

Interpretacja:
List do Galacjan jest jednym z najważniejszych pism *Pawła* skierowanych do ówczesnych wspólnot chrześcijańskich. Zawiera on *werset 3:20*, który mówi o postaci pośrednika. Werset ten kryje w sobie wielką głębię teologiczną i skłania do refleksji nad rolą *Chrystusa* jako pośrednika między Bogiem a ludzkością.

Rola pośrednika w Biblii

Na kartach Biblii wielokrotnie spotykamy postać pośrednika. Na przykład *Mojżesz* pełnił funkcję pośrednika między Bogiem a ludem Izraela. Widzimy również proroków występujących w roli pośredników przekazujących ludziom Boże przesłanie. Jednak pełnię swojego wyrazu rola pośrednika znajduje w Chrystusie, który stał się jedynym pośrednikiem między Bogiem a ludzkością.

Kluczowe znaczenie wersetu

Werset *Galacjan 3:20* wzywa nas do refleksji nad postacią pośrednika – tego, który pośredniczy nie tylko w imieniu jednej osoby, lecz całego świata. Przypomina nam, że Bóg jest jeden i że Chrystus stanowi jedyną drogę do Niego. Werset ten uczy nas, że nie możemy zwracać się do żadnego innego pośrednika poza Chrystusem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz Pismo zamknęło wszystko pod grzech, aby obietnica z wiary Jezusa Chrystusa została dana wierzącym.
>
> *— Galacjan 3:22*

Książka: Nowy Testament / Galacjan

Tematy: wiara, obietnice, zaufanie

Interpretacja:
Galacjan 3:22 ukazuje prawdę o naturze Pisma Świętego i jego związku z naszym ludzkim doświadczeniem w świecie. Sformułowanie, że *„Lecz Pismo zamknęło wszystko pod grzech”*, sugeruje, iż grzech stanowi kluczowy aspekt ludzkiej egzystencji i powracający motyw w Piśmie Świętym. Stwierdzenie to jednak nie tylko opisuje ludzką rzeczywistość, lecz także toruje drogę czemuś większemu: temu, by *„aby obietnica z wiary Jezusa Chrystusa została dana wierzącym”*.

Związek między grzechem a obietnicą

Fakt, że Pismo zamyka wszystkich pod władzą grzechu, nie oznacza, iż Boża obietnica zbawienia jest planem drugorzędnym. W rzeczywistości to właśnie dlatego, że grzech jest problemem powszechnym, obietnica ta ma tak fundamentalne znaczenie. Obietnica złożona przez *Boga Abrahamowi w Starym Testamencie* – a wypełniona w *Jezusie Chrystusie* – stanowi Boże rozwiązanie problemu grzechu. To dzięki wierze w Jezusa Chrystusa wierzący otrzymują obietnicę zbawienia i odnajdują wolność od niewoli grzechu.

Dlaczego Pismo zamknęło świat pod władzą grzechu?

Może się wydawać dziwne, że Pismo „zamyka” świat pod władzą grzechu, jakby działo się to celowo. W stwierdzeniu tym kryje się jednak pewna logika. Boże Prawo, przekazane ludzkości poprzez Pismo, wskazuje na Bożą świętość i sprawiedliwość. Zamiast jednak prowadzić nas do tego ideału, Prawo nas potępia z powodu naszych własnych niedoskonałości. Innymi słowy, Prawo ukazuje powagę naszego grzechu oraz naszą niezdolność do samodzielnego zbawienia się. Stanowi ono zatem istotną część Pisma, która uwydatnia nasze uwikłanie w grzech.

Wiara w Jezusa Chrystusa jako klucz do wolności

Choć Pismo zamyka świat pod władzą grzechu, obietnica zbawienia pozostaje w naszym zasięgu. Zamiast polegać na własnych uczynkach czy na Prawie, kluczem do zbawienia

czynimy wiarę w Jezusa Chrystusa. Przyjmując *Jezusa jako naszego Zbawiciela*, porzucamy nieudane próby przestrzegania Prawa i odnajdujemy pojednanie z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wszyscy bowiem jesteście synami Bożymi przez wiarę w Chrystusa Jezusa. Bo wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyodzialiście się w Chrystusa.
>
> *— Galacjan 3:26-27*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: chrzest, dzieci, odziez, wiara

Interpretacja:
Galacjan 3:26 ukazuje fundamentalną prawdę chrześcijaństwa: wszyscy, którzy wierzą w Chrystusa, są dziećmi Bożymi. Stwierdzenie to nie tylko uznaje ojcostwo Boga wobec Jego dzieci, ale także ustanawia nową tożsamość dla naśladowców *Jezusa*.

Wiara w Chrystusa Jezusa

Boże synostwo nie zależy od ludzkich zasług, lecz od wiary w *Chrystusa Jezusa*. Apostoł *Paweł* podkreśla, że Prawo nie wystarcza, by uczynić nas dziećmi Bożymi; do osiągnięcia tej relacji synostwa potrzebna jest wiara. Wiara jest środkiem, który prowadzi nas do prawdy i jednoczy ze *Stwórcą*. Dzięki wierze w Jezusa otrzymujemy Bożą łaskę, a nasz grzeszny stan zostaje oczyszczony. Wiara pozwala nam głębiej poznać Boga oraz zaufać Jego miłości i miłosierdziu.

Nowa tożsamość

Boże synostwo nadaje nam nową tożsamość. Nie definiują nas już własne czyny ani sprawy ziemskie; jesteśmy natomiast dziećmi Bożymi. Przestajemy utożsamiać się ze światem i jego normami, przyjmując zamiast tego naszą prawdziwą naturę w Chrystusie. Ta nowa tożsamość zapewnia poczucie bezpieczeństwa i pewność w relacji z Bogiem. Oznacza ona, że jesteśmy kochani bezwarunkowo, a nasze życie ma Boży cel.

Znaczenie chrztu w Chrystusa

Chrzest jest kluczowym sakramentem w życiu wierzącego. Akt zanurzenia w wodzie symbolizuje obmycie z grzechów i odnowienie w Chrystusie. Przyjmując chrzest w Chrystusa, uznajemy Jego ofiarę na krzyżu za drogę zbawienia i dołączamy do wspólnoty wierzących, którzy uczynili to samo.

Galacjan 3:27 mówi o głębokim znaczeniu chrztu w Chrystusa. Werset ten ukazuje, że przyjmując chrzest w Chrystusa, stajemy się częścią Niego. Przyoblekamy się w Jego sprawiedliwość i możemy odnaleźć w Nim nową tożsamość. Oznacza to, że zostajemy uwolnieni spod władzy grzechu i możemy żyć w posłuszeństwie Chrystusowi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety; wszyscy bowiem jedno jesteście w Chrystusie Jezusie.
>
> *— Galacjan 3:28*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: społeczność, Jezus, niewola, zrozumienie

Interpretacja:

Galacjan 3:28 to niezwykle ważny fragment Biblii, który mówi nam o równości *w Chrystusie Jezusie*.

Znaczenie tego wersetu

Werset ten mówi o równości w Chrystusie oraz o zniesieniu barier dzielących nas jako ludzi. W Chrystusie Jezusie wszyscy jesteśmy równi – czy to Żyd, czy Grek, niewolnik czy człowiek wolny, mężczyzna czy kobieta. Wielu badaczy interpretuje ten fragment jako potwierdzenie, że zbawienie jest dostępne dla wszystkich ludzi, bez względu na rasę, status społeczny czy płeć. Wszyscy jesteśmy równi wobec Boga i wszyscy możemy dostąpić Bożej łaski oraz miłosierdzia *dzięki wierze w Jezusa Chrystusa*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ten więc, który udziela wam Ducha i czyni cuda wśród was, czyni to przez uczynki prawa czy przez słuchanie wiary?
>
> *— Galacjan 3:5*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: prawo, sluchac, Duch

Interpretacja:
Galacjan 3:5 ukazuje nam, jak *Duch Święty* i Jego moc działają w naszym życiu. W tym liście apostoł *Paweł* przypomniał wierzącym, że Duch przychodzi nie dzięki uczynkom *Prawa*, lecz dzięki słuchaniu z wiarą. Innymi słowy, to wiara – a nie nasze własne czyny – łączy nas z Duchem Świętym.

Co oznacza „słuchanie z wiarą”?

Słuchanie z wiarą wiąże się z przyjmowaniem *Słowa Bożego* z otwartym sercem i gotowością uwierzenia w to, co słyszymy. To postawa pokory i ufności wobec Boga, uznająca prawdziwość Jego Słowa oraz Jego moc do spełnienia tego, co obiecuje. Chodzi tu o słuchanie nie tylko uszami, ale także sercem.

O jakim Prawie mowa w tym wersecie?

W tym kontekście Prawo odnosi się do zasad i przykazań, które Bóg przekazał narodowi izraelskiemu za pośrednictwem *Mojżesza w Starym Testamencie*. Obejmowały one takie wymogi jak obrzezanie, przestrzeganie szabatu, przepisy dotyczące diety i tym podobne. Prawo stało się dla narodu żydowskiego ciężkim brzemieniem, gdyż ludzie starali się wypełniać je o własnych siłach, wierząc, że dzięki temu zyskają Boże uznanie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Trwajcie więc w tej wolności, którą nas Chrystus wyzwolił, i nie poddawajcie się na nowo pod jarzmo niewoli.
>
> *— Galacjan 5:1*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: uzależnienie, wolnosc, Jezus, życie, Odkupiciel, niewola

Interpretacja:
List do Galatów został napisany przez apostoła *Pawła*, aby zachęcić wierzących do wytrwania w wierze *w Chrystusa* i niepowracania do dawnych praktyk związanych z Prawem. W *Galacjan 5:1* Paweł przedstawia naukę o wolności w Chrystusie oraz o tym, jak ważne jest, by nie wracać do niewoli grzechu.

Trwajcie mocno w wolności

Paweł rozpoczyna ten werset wezwaniem do trwania w wolności, którą posiadamy w Chrystusie. Wolność ta oznacza nie tylko uwolnienie od grzechu i *Prawa*, ale także możliwość prowadzenia pełnego i obfitego życia w Chrystusie. Wierzący w Chrystusa ma swobodę bezpośredniego przystępowania do Boga, bez potrzeby korzystania z pośredników czy rytuałów religijnych. Wolność ta nie oznacza jednak, że możemy robić wszystko, na co mamy ochotę, ani żyć bez ponoszenia konsekwencji. Wolność w Chrystusie wiąże się z odpowiedzialnością za naśladowanie Go i życie w posłuszeństwie Jego przykazaniom.

Nie poddawajcie się ponownie jarzmu niewoli

Paweł ostrzega wierzących przed powrotem do niewoli grzechu i Prawa. W jego czasach niektórzy próbowali przekonać wierzących spośród pogan do przyjęcia judaizmu i przestrzegania *Prawa Mojżeszowego*, w tym takich praktyk jak obrzezanie czy zachowywanie szabatu. Paweł sprzeciwia się temu, argumentując, że doprowadziłoby to do zniewolenia Prawem i uniemożliwiło im korzystanie z wolności, jaką mają w Chrystusie.

Dzisiaj jarzmo niewoli może przybierać różne formy. Może objawiać się jako przywiązanie do grzechu, obsesja na punkcie sukcesu czy potrzeba uzyskania akceptacji innych. Paweł zachęca wierzących, by nie wracali do destrukcyjnych schematów myślenia i postępowania, które trzymałyby ich w niewoli, zamiast pozwolić im żyć w wolności.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bo wy, bracia, zostaliście powołani do wolności, tylko pod pozorem tej wolności nie pobłażajcie ciału, ale z miłości służcie jedni drugim.
>
> *— Galacjan 5:13*

Książka: Nowy Testament / Galacjan

Tematy: pragnienie, wolnosc, pokora, miłość, służba

Interpretacja:
Werset *Galacjan 5:13* mówi o znaczeniu wolności w naszym życiu oraz o tym, jak możemy ją wykorzystać, by służyć innym. Jako chrześcijanie wierzymy, że Bóg powołał nas do wolności i obdarzył zdolnością dokonywania własnych wyborów; nie oznacza to jednak, że powinniśmy traktować wolność jako pretekst do realizacji własnych, egoistycznych pragnień.

Apostoł *Paweł* skierował te słowa do wspólnoty wierzących w Galacji, aby przypomnieć im, że choć jesteśmy wolni, nasza wolność musi zawsze kierować się miłością do bliźniego. Mamy wykorzystywać wolność do służby innym, zamiast skupiać się na zaspokajaniu własnych potrzeb i pragnień.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Całe bowiem prawo wypełnia się w tym jednym słowie, mianowicie: Będziesz miłował swego bliźniego jak samego siebie.
>
> *— Galacjan 5:14*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: prawo, miłość, bliźni

Interpretacja:
Biblia uczy nas, że miłość jest jedną z najważniejszych wartości w życiu chrześcijanina. W *Galacjan 5:14* apostoł *Paweł* streścił całe Prawo Boże w jednym zdaniu: *„Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego”*. Kto bowiem miłuje bliźniego, ten go nie zabija, nie cudzołoży, nie zazdrości mu, nie okrada go, nie krzywdzi, nie oczernia ani nie znieważa.

Gdy miłujemy bliźnich, wypełniamy wszystkie nakazy Prawa i okazujemy naszą miłość do Boga.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Mówię więc: Postępujcie w Duchu, a nie spełnicie pożądania ciała.
>
> *— Galacjan 5:16*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: pragnienie, grzech, Duch

Interpretacja:
Werset z Listu do *Galacjan 5:16* należy do najbardziej znanych w Biblii, gdyż skłania nas do refleksji nad wewnętrzną walką, jaką wszyscy toczymy: między czynieniem tego, co słuszne, a uleganiem podszeptom naszych ziemskich pragnień. W tym kontekście apostoł *Paweł* wzywa nas do życia według Ducha – co oznacza, że powinniśmy kierować się Bożymi naukami i pozwalać Jego boskiej obecności prowadzić nas w codziennym życiu.

Postępowanie według ciała

Aby lepiej zrozumieć ten fragment, musimy najpierw zdefiniować, co oznacza pojęcie *„ciała”*. W Biblii termin ten odnosi się do zachowań i postaw niezgodnych z Bożą wolą. Innymi słowy, *„ciało”* obejmuje wszystko to, co oddala nas od Bożego dobra i prowadzi ku naszym najbardziej egoistycznym i grzesznym pragnieniom.

Postępowanie według Ducha

Z drugiej strony *„Duch”* symbolizuje obecność Boga w naszym życiu; daje nam On siłę, by czynić to, co słuszne, i opierać się pragnieniom ciała. Życie według Ducha oznacza przestrzeganie Bożych przykazań, poszukiwanie Jego woli dla naszego życia oraz

pozwolenie, by Jego miłość nas wypełniała i prowadziła. Paweł zachęca nas, byśmy *„postępowali według Ducha”*, co oznacza życie w Bożej obecności i pozwolenie, by Jego łaska nas kierowała i umacniała. Z kolei, gdy pozwalamy, by ziemskie pragnienia rządziły naszymi czynami, „zaspokajamy żądze ciała”. Podążanie za ciałem zawsze prowadzi do grzechu i oddzielenia od Boga, podczas gdy życie według Ducha prowadzi do życia wiecznego i głębszej relacji z Nim.

Warto zauważyć, że postępowanie według Ducha nie jest łatwe, ponieważ pokusy nieustannie towarzyszą nam w życiu. Musimy jednak pamiętać, że Bóg dał nam zdolność opierania się pokusom i dokonywania właściwych wyborów. Co więcej, obecność Ducha w nas umacnia nas i uzdalnia do przezwyciężenia wszelkich pokus, jakie możemy napotkać na naszej drodze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ciało bowiem pożąda na przekór Duchowi, a Duch na przekór ciału; są one sobie przeciwne, tak że nie możecie czynić tego, co chcecie.
>
> *— Galacjan 5:17*

Książka: Nowy Testament / Galacjan

Tematy: posłuszeństwo, Duch

Interpretacja:

List do Galatów został napisany przez apostoła *Pawła* do wspólnoty chrześcijańskiej w regionie Galacji. W tekście tym apostoł mówi o wolności, jaką mamy w Chrystusie, oraz o tym, jak wpływa ona na naszą relację z Prawem. W *Galacjan 5:17* Paweł zwraca uwagę na wewnętrzną walkę, jakiej doświadczamy jako wierzący, gdy nasze cielesne pragnienia ścierają się z życiem duchowym.

Pragnienia ciała

Gdy werset ten mówi o *„pragnieniach ciała”*, odnosi się nie tylko do naszych potrzeb fizycznych, ale obejmuje również egoistyczne myśli i dążenia, które prowadzą nas do grzechu. Z natury skłonni jesteśmy szukać własnej satysfakcji i przyjemności, nawet kosztem innych. Jednak pragnienia te stoją w sprzeczności z *Duchem Bożym* i naszą relacją z Nim.

Wewnętrzna walka

Paweł mówi nam, że w naszym wnętrzu toczy się nieustanna walka między ciałem a Duchem. Z jednej strony nasza grzeszna natura popycha nas do robienia tego, na co mamy ochotę, by zaspokoić własne pragnienia; z drugiej zaś strony *Duch Święty* działa w nas, prowadząc nas ku życiu w obfitości i ku Bożej woli.

Znaczenie Ducha Świętego

Werset ten przypomina nam o znaczeniu Ducha Świętego w naszym życiu. Bez Niego nasze ciało oddalałoby nas od Boga. Dzięki Duchowi Świętemu możemy jednak zmagać się z cielesnymi pragnieniami i prowadzić życie, które przynosi chwałę Bogu. Kluczowe jest, abyśmy trwali w łączności z Nim poprzez modlitwę, czytanie Biblii i udział we wspólnocie wierzących.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A znane są uczynki ciała, którymi są: cudzołóstwo, nierząd, nieczystość, rozpusta; Bałwochwalstwo, czary, nienawiść, niezgoda, zawiść, gniew, spory, kłótnie, herezje; Zazdrość, zabójstwa, pijaństwo, hulanki i tym podobne; o nich wam mówię, jak już

> przedtem powiedziałem, że ci, którzy takie rzeczy czynią, królestwa Bożego nie odziedziczą.
>
> *— Galacjan 5:19-21*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: gniew, ciało, bożki, Krolestwo Boga, seksualność, grzech

Interpretacja:
W Liście do Galatów apostoł *Paweł* wymienia czyny uznawane za „uczynki ciała” i otwarcie stwierdza, że ci, którzy się ich dopuszczają, nie odziedziczą *Królestwa Bożego*. Ważne jest, aby rozróżniać uczynki ciała od grzechu w ogóle. Wszyscy grzeszymy, lecz gdy przyjmujemy *Jezusa jako naszego Zbawiciela*, *Duch Święty* pomaga nam przezwyciężać pokusę grzechu. Jeśli jednak żyjemy według uczynków ciała, nie możemy doświadczać Bożych błogosławieństw.

Uczynki ciała

Do uczynków ciała wymienionych w *Galacjan 5:19-21* należą między innymi cudzołóstwo, rozpusta, nieczystość i lubieżność. Rozpusta odnosi się do kontaktów seksualnych poza małżeństwem, podczas gdy cudzołóstwo oznacza relacje seksualne z osobą inną niż własny współmałżonek. Nieczystość obejmuje nieczyste myśli, słowa i czyny, natomiast lubieżność to silne pożądanie seksualne.

Wymieniono również bałwochwalstwo i uprawianie czarów – praktyki polegające na oddawaniu czci fałszywym bóstwom zamiast prawdziwemu Bogu. Wrogość, kłótnie, zazdrość, gniew i waśnie to postawy, które mogą wyrządzić wielką szkodę każdej relacji. Waśnie i herezje stanowią podziały oraz fałszywe poglądy, które mogą osłabić naszą wiarę.

Zazdrość i morderstwo to niebezpieczne skłonności, które mogą wyrządzić innym krzywdę fizyczną i emocjonalną, podczas gdy pijaństwo i hulaszcze uczty to formy braku umiaru, mogące poważnie zaszkodzić naszemu zdrowiu. Należy pamiętać, że te uczynki

ciała są sprzeczne z wolą Bożą. W miarę jak pogłębiamy naszą relację z Bogiem, Jego Duch pomaga nam je odrzucić i żyć zgodnie z Jego wolą.

Dlatego musimy starać się dystansować od tych uczynków ciała i dążyć do życia w posłuszeństwie Bogu. Oznacza to na przykład odwrócenie się od rozpusty i dążenie do czystości oraz wstrzemięźliwości, odrzucenie bałwochwalstwa na rzecz oddawania czci jedynie prawdziwemu Bogu, a także porzucenie gniewu i waśni, by szukać pokoju i miłości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Owocem zaś Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, życzliwość, dobroć, wiara; Łagodność, powściągliwość. Przeciwko takim nie ma prawa.
>
> *— Galacjan 5:22-23*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: błogosławieństwo, zyczliwosc, dobroć, prawo, samokontrola, Duch

Interpretacja:
W Liście do Galatów znajdujemy niezwykłe wersety *Galacjan 5:22-23*, które mówią nam o owocu Ducha. Według apostoła *Pawła* cnoty te opisują działanie *Ducha Świętego* w naszym życiu.

Miłość

Miłość jest pierwszym owocem wymienionym na tej liście i najważniejszym ze wszystkich. *Jezus* nauczał, że miłość jest największą cnotą; dlatego też jest ona wspominana w tak wielu miejscach w Biblii. Miłość to coś więcej niż tylko uczucie; to wybór, którego

dokonujemy każdego dnia, by kochać innych tak jak samych siebie – nawet wtedy, gdy na to nie zasługują.

Radość

Radość to szczęście, które odczuwamy w sercach dzięki błogosławieństwom, jakimi obdarzył nas Bóg. Ten owoc Ducha nie jest jedynie przelotnym czy chwilowym szczęściem, lecz głęboką radością płynącą z Bożej obecności. Radość ta nie zależy od okoliczności, w jakich się znajdujemy, lecz od naszej relacji z Bogiem.

Pokój

Pokój, który daje nam Duch, to wewnętrzny spokój mogący płynąć jedynie z pewności, że trwamy w Bożej woli. Mimo prób i trudności, z jakimi możemy mierzyć się w życiu, pokój zapewniany przez Ducha pozwala nam iść naprzód z ufnością, że Bóg panuje nad wszystkim.

Cierpliwość

Cierpliwość to owoc Ducha, który pozwala nam z radością znosić życiowe wyzwania i trudności. Cnota ta przypomina nam, że Bóg ma doskonały plan dla naszego życia i że nie powinniśmy tracić cierpliwości, gdy sprawy nie układają się po naszej myśli.

Życzliwość

Życzliwość to owoc Ducha, który skłania nas do okazywania dobra i łagodności innym, nawet gdy na to nie zasługują. Pozwala nam ona stawiać potrzeby bliźnich ponad własnymi i przypomina, że każdy człowiek jest wartościowy i godzien miłości.

Miłosierdzie

Miłosierdzie to owoc Ducha, który pobudza nas do czynienia dobra wobec innych, nawet w drobnych sprawach. Cnota ta przypomina nam, że każdy akt życzliwości – choćby wydawał się nieistotny – ma głęboki wpływ na życie ludzi.

Wiara

Wiara to ufność pokładana w Bogu i Jego planie dla naszego życia. Skłania nas ona do wierzenia w to, czego nie widzimy, oraz do ufności, że Bóg panuje nad wszystkim.

Łagodność

Łagodność to pokora i uległość, które są niezbędne do budowania zdrowych relacji z Bogiem i innymi ludźmi. Osoby łagodne potrafią znosić zniewagi i krytykę, nie ulegając gniewowi. Łagodność pomaga nam również mądrze przyjmować pouczenia i korygować swoje postępowanie, gdy jest to konieczne. Dzięki łagodności upodabniamy się do *Chrystusa*, który był doskonałym wzorem łagodności i pokory.

Panowanie nad sobą

Panowanie nad sobą pozwala nam zapanować nad własnymi impulsami i pragnieniami, dzięki czemu unikamy pokus i grzechu. Wstrzemięźliwość pomaga nam brać odpowiedzialność za nasze ciało, emocje i myśli. Wbrew powszechnym wyobrażeniom, panowanie nad sobą nie oznacza życia pozbawionego przyjemności, lecz życie w granicach zdrowego rozsądku i równowagi. Uczy nas ono czerpać radość z tego, co dobre, bez popadania w skrajności czy uzależnienia.

Związek między Prawem a cnotami

Galacjan 5:22-23 stwierdza, że przeciwko tym cnotom nie ma prawa. Oznacza to, że w Bożym Prawie nie ma nic, co by się z nimi sprzeciwiało; przeciwnie – Prawo je wspiera. Boże Prawo wzywa nas do pokory i panowania nad sobą, gdyż postawy te sprzyjają pokojowi i sprawiedliwości w społeczeństwie.

Prawo przypomina nam również o tym, jak bardzo potrzebujemy Bożej łaski i przebaczenia. Gdy czujemy pokusę, by stracić panowanie nad sobą lub zachować się arogancko, Prawo przypomina nam, że do czynienia tego, co słuszne, potrzebujemy Bożej pomocy i siły. Owoce Ducha Świętego możemy pielęgnować jedynie dzięki sercu przemienionemu przez Boga i wypełnionemu Jego miłością.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Pozbawiliście się Chrystusa wszyscy, którzy usprawiedliwiacie się przez prawo; wypadliście z łaski.
>
> *— Galacjan 5:4*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: laska, Jezus, prawo, sprawiedliwosc

Interpretacja:
List do Galatów powstał w czasie sporów wśród wierzących, którzy zmagali się z napięciem między wiarą chrześcijańską a tradycją żydowską. W tym kontekście fragment *Galacjan 5:4* zwraca się do tych, którzy oddalili się od Bożej łaski i wpadli w pułapkę polegania na legalistycznym przestrzeganiu *Prawa*.

Mowa tu o „Prawie”, czyli o rytuałach i nakazach tradycji żydowskiej, których niektórzy wierzący w Galacji starali się przestrzegać, by dostąpić usprawiedliwienia przed Bogiem. *Paweł* ostrzega ich jednak, że odłączenie się od *Chrystusa* w imię zachowywania Prawa jest równoznaczne z odrzuceniem wolności i miłości, jakie niesie ze sobą Boża łaska.

Rozważania o Bożej łasce

Boża łaska stanowi fundament chrześcijaństwa, przypominając nam o bezwarunkowej miłości Boga do Jego dzieci. Na łaskę nie można sobie zasłużyć; jest ona nam ofiarowana bezinteresownie, jako dar. Nie jest zatem czymś, co musimy zdobywać własnymi czynami czy wysiłkiem.

Łatwo wpaść w pułapkę legalizmu oraz skupienia na rytuałach i praktykach religijnych, jednak nie przybliżają nas one do Boga. Przeciwnie – łaska przypomina nam, że nie

musimy nic robić, by zasłużyć na Bożą miłość, ponieważ już ją posiadamy. Boża łaska wyzwala nas z niewoli Prawa i pozwala żyć w wolności, którą obdarzył nas Chrystus.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bo w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie nic nie znaczy, ani nieobrzezanie, ale wiara, która działa przez miłość.
>
> *— Galacjan 5:6*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: wiara, Jezus, miłość, wartość

Interpretacja:
Galacjan 5:6 przypomina nam, że w życiu chrześcijańskim najważniejsze nie jest obrzezanie ani jego brak, lecz wiara działająca przez miłość *w Chrystusie Jezusie*. Innymi słowy, nie chodzi o przestrzeganie zbioru praw czy praktyk religijnych, ale o osobistą relację z Bogiem, opartą na wierze i miłości.

Znaczenie wiary

Wiara stanowi fundament życia chrześcijańskiego. Jak czytamy w *Hebrajczyków 11:1*: *„A wiara jest podstawą tego, czego się spodziewamy, i dowodem tego, czego nie widzimy”*. Oznacza to, że wiara pozwala nam ufać Bogu i Jego obietnicom, nawet gdy nie dostrzegamy jej owoców.

Wiara jest również niezbędna do osiągnięcia zbawienia i życia wiecznego w Chrystusie Jezusie. Jak stwierdzono w *Efezjan 2:8–9*: *„Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę, i to nie jest z was, jest to dar Boga. Nie z uczynków, aby nikt się nie chlubił”*.

Znaczenie miłości

Miłość stanowi fundament życia chrześcijańskiego. Jak czytamy w *I Koryntian 13:13*: *„A teraz trwają wiara, nadzieja, miłość, te trzy. Z nich zaś największa jest miłość”*. Miłość przynagla nas do służby Bogu i bliźnim; jest wyrazem naszej miłości i wdzięczności wobec Boga za wszystko, czego dla nas dokonał.

Sam Jezus powiedział, że miłość jest najważniejszym przykazaniem Bożym. W *Marka 12:30–31* mówił: *„Będziesz więc miłował Pana, swego Boga, całym swym sercem, całą swą duszą, całym swym umysłem i z całej swojej siły. To jest pierwsze przykazanie. A drugie jest do niego podobne: Będziesz miłował swego bliźniego jak samego siebie. Nie ma innego przykazania większego od tych”*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bracia, jeśli przydarzy się komuś jakiś upadek, wy, którzy jesteście duchowi, poprawiajcie takiego w duchu łagodności, uważając każdy na samego siebie, abyś i ty nie był kuszony.
>
> *— Galacjan 6:1*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: nawrócenie, pragnienie, grzech, pokusa

Interpretacja:
Życie chrześcijańskie nie jest łatwe. Choć jesteśmy powołani do dążenia do świętości i wierności Bogu, zdajemy sobie sprawę, że pozostajemy niedoskonałymi ludźmi, zmagającymi się z pokusą grzechu. Dlatego Pismo Święte wielokrotnie wzywa nas do troski o siebie nawzajem w wierze oraz do upominania tych, którzy pobłądzili.

Jedno z takich wezwań znajdujemy w *Galacjan 6:1*, gdzie jesteśmy zachęcani, by z duchem łagodności przywracać na właściwą drogę brata lub siostrę *w Chrystusie*.

Wezwanie do przywrócenia na właściwą drogę

Apostoł Paweł pisze do Galatów, pragnąc umocnić ich wiarę i skorygować pewne błędy, które wkradły się do ich wspólnoty chrześcijańskiej. W tym kontekście werset z *Galacjan 6:1* stanowi kontynuację nauczania o konieczności wzajemnego wspierania się w wierze oraz unikania pychy czy zarozumiałości.

Werset ten rozpoczyna się od zwrócenia się do braci w Chrystusie jako do *„duchowych”*, co sugeruje, że zostali oni zbawieni przez Bożą łaskę i przemienieni przez Jego Ducha. To właśnie tym osobom powierzono zadanie przywracania na właściwą drogę tych, którzy ulegli błędowi.

Przywracanie z łagodnością

Wezwanie do przywrócenia brata lub siostry w wierze nie oznacza koniecznie potępienia czy ukarania osoby błądzącej. Przeciwnie – dzieło to musi być podejmowane w duchu łagodności. Oznacza to podchodzenie do drugiego człowieka z pokorą i miłością, przy jednoczesnym pamiętaniu, że wszyscy jesteśmy podatni na grzech i potrzebujemy Bożej łaski, by przezwyciężać własne słabości.

Zatem celem tego działania nie jest poniżenie czy zawstydzenie brata lub siostry, którzy zgrzeszyli, lecz raczej doprowadzenie ich do szczerego wyznania win i nawrócenia, aby mogli na nowo doświadczyć Bożej łaski przywracającej do wspólnoty.

Uleganie pokusie grzechu

Galacjan 6:1 kończy się ważnym ostrzeżeniem: *„uważając każdy na samego siebie, abyś i ty nie był kuszony”*. Słowa te przypominają nam, że również my możemy ulec pokusie i popełnić błąd.

Dlatego, podejmując się zadania przywracania brata na właściwą drogę, musimy czynić to ze świadomością własnej słabości i możliwości upadku. Pomoże nam to zachować

współczucie, cierpliwość i pokorę w naszych działaniach. Co więcej, uświadomienie sobie własnej słabości skłoni nas do jeszcze większej staranności w strzeżeniu naszej wiary, unikaniu pokus i trwaniu w Bożej łasce.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego więc, dopóki mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim, a zwłaszcza domownikom wiary.
>
> *— Galacjan 6:10*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: wiara, zyczliwosc, dobroć, bliźni

Interpretacja:
Biblia zawiera wiele pouczeń na temat tego, jak prowadzić życie zgodne z wolą Bożą. List do *Galatów 6:10* przypomina nam, jak ważne jest czynienie dobra innym, a zwłaszcza członkom naszej duchowej rodziny.

Wezwanie do czynienia dobra wszystkim ludziom

W Liście do *Galatów 6:10* apostoł *Paweł* przypomina o znaczeniu czynienia dobra każdemu człowiekowi. Jest to kluczowe biblijne przesłanie, gdyż uświadamia nam ono, że wszyscy jesteśmy równi wobec Boga i powinniśmy traktować innych z miłością oraz szacunkiem. Czynienie dobra może przybierać różne formy: możemy pomagać potrzebującym, okazywać życzliwość, zapewniać wsparcie emocjonalne, dodawać otuchy słowem i tak dalej. Ostatecznie, czyniąc dobro wszystkim, pielęgnujemy w sobie miłość i współczucie, jednocześnie odzwierciedlając Bożą życzliwość wobec innych.

Znaczenie pomocy członkom duchowej rodziny

Choć czynienie dobra wszystkim ludziom jest ważne, wspomniany werset podkreśla również istotę pomagania tym, którzy należą do wspólnoty wiary. Oznacza to, że musimy wspierać naszych braci i siostry w wierze, służyć im pomocą i dodawać im otuchy w ich drodze z Chrystusem. Wezwanie to jest również ważne, ponieważ przypomina nam, że stanowimy część wspólnoty wierzących. W obliczu życiowych trudności i prób nasi bracia i siostry w wierze często okazują nam wsparcie i zachętę; dlatego powinniśmy być gotowi, by odwzajemniać to dobro.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Co do mnie, nie daj Boże, abym się miał chlubić z czegoś innego, jak tylko z krzyża naszego Pana Jezusa Chrystusa, przez którego świat jest ukrzyżowany dla mnie, a ja dla świata.
>
> *— Galacjan 6:14*

Książka: Nowy Testament / Galacjan

Tematy: Ukrzyżowanie, świat

Interpretacja:

Werset *Galacjan 6:14* wzywa nas, byśmy nie chlubili się własnymi zdolnościami czy osiągnięciami, lecz krzyżem *naszego Pana, Jezusa Chrystusa*. Ukazuje on, że krzyż stanowi centrum wszystkiego, w co wierzymy jako chrześcijanie, i że dzięki niemu świat został dla nas ukrzyżowany, a my dla świata.

Co to znaczy zostać ukrzyżowanym dla świata?

Być ukrzyżowanym dla świata oznacza wyrzeczenie się światowych przekonań i nawyków oraz całkowite powierzenie swojego życia Bogu. Jako chrześcijanie powinniśmy być

oddani Bogu i Jego woli względem naszego życia, zamiast podążać za światowymi przyjemnościami i pragnieniami.

Krzyż symbolizuje ofiarę *Jezusa*, złożoną dla naszego ocalenia od grzechu i wiecznej śmierci. Na krzyżu Jezus wziął na siebie nasze grzechy i poniósł karę, na którą zasługiwaliśmy. W swej miłości i miłosierdziu poddał się bolesnemu i upokarzającemu ukrzyżowaniu, aby ofiarować nam przebaczenie i pojednanie z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jedni drugich brzemiona noście, a tak wypełniajcie prawo Chrystusa.
>
> *— Galacjan 6:2*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: prawo, bliźni, cierpienie

Interpretacja:
List do Galatów został napisany przez apostoła *Pawła* do wspólnot w Galacji, aby skorygować pewne odstępstwa doktrynalne, jakie pojawiły się w kwestii usprawiedliwienia przez wiarę. W tym konkretnym wersecie – Liście do *Galacjan 6:2* – Paweł wzywa wspólnotę chrześcijańską do wzajemnej pomocy i dzielenia się ciężarami, a tym samym do wypełniania prawa ustanowionego przez *Chrystusa*.

Co oznacza dźwiganie ciężarów innych ludzi?

Czasownik *„dźwigać”* użyty w tym wersecie odnosi się do aktu niesienia ciężkiego brzemienia wspólnie z drugą osobą, w duchu miłości i służby. Ciężary te mogą mieć charakter fizyczny, emocjonalny, rodzinny lub finansowy; dla nas, chrześcijan, jest to lekcja oferowania bezwarunkowego wsparcia osobom, które są pod naszą opieką.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie łudźcie się, Bóg nie da się z siebie naśmiewać. Co bowiem człowiek sieje, to też żąć będzie.
>
> *— Galacjan 6:7*

Książka: Nowy Testament / Galacjan

Tematy: Bog, żniwo, sprawiedliwosc

Interpretacja:

Biblijny werset *Galacjan 6:7* mówi o prawie siewu i żniwa. To fundamentalne prawo głosi: co człowiek sieje, to i żąć będzie. Innymi słowy, każde nasze działanie niesie ze sobą konsekwencje.

Nie łudźcie się, Bóg nie da się z siebie naśmiewać

Ten fragment Biblii przypomina nam, że niezależnie od naszych przekonań, wartości czy poglądów, istnieją prawa rządzące naszym istnieniem. To podstawowe prawo wszechświata gwarantuje, że nasze czyny zawsze będą miały konsekwencje – czy to pozytywne, czy negatywne. Często wydaje nam się, że możemy robić, co chcemy, nie ponosząc za to żadnych następstw, jednak ostatecznie nasze działania i decyzje zawsze wpływają na nasze życie.

Co bowiem człowiek sieje, to też żąć będzie

Werset ten stanowi również ostrzeżenie dotyczące odpowiedzialności, jaką ponosimy za to, co „siejemy” w swoim życiu. Musimy dokonywać mądrych i przemyślanych wyborów, aby później móc zebrać dobre plony tego, co zasialiśmy. Jeśli siejemy miłość, współczucie i hojność, zbierzemy owoce w postaci zdrowych i trwałych relacji. Jeśli natomiast siejemy

nienawiść, zazdrość i egoizm, zbierzemy ból i cierpienie.

Prawo siewu i żniwa w naszym życiu

Zasada ta odnosi się do każdej dziedziny naszego życia. Gdy wykonujemy jakieś zadanie, jakość naszej pracy znajduje odzwierciedlenie w osiąganych wynikach. Nawet sposób, w jaki traktujemy innych, ma znaczenie, ponieważ to, co dajemy ludziom, często do nas wraca. Innymi słowy, nasze życie zależy w całości od jakości pracy i wysiłku, jakie wkładamy w nasze codzienne działania.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bo kto sieje dla swego ciała, z ciała żąć będzie zniszczenie. Kto zaś sieje dla Ducha, z Ducha żąć będzie życie wieczne.
>
> *— Galacjan 6:8*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: Życie wieczne, żniwo, grzech, Duch

Interpretacja:
Galacjan 6:8 mówi o procesie siania i zbierania oraz o tym, jak dokonywane przez nas wybory dotyczące tego, co siejemy, wpływają na nas samych. Innymi słowy, nasze myśli i czyny pociągają za sobą konsekwencje, dlatego warto zastanowić się, co właściwie zasiewamy. Według tego wersetu ten, kto sieje dla ciała, zbierze skażenie, natomiast ten, kto sieje dla Ducha, zbierze życie wieczne.

Termin *„ciało”* odnosi się do naszej grzesznej natury. Obejmuje on wszystko, co czynimy dla siebie, nie zważając na Boże przykazania. Łatwo ulec pokusie życia nastawionego na zaspokajanie własnych, egoistycznych potrzeb i pragnień, jednak – niestety – właśnie

wtedy najwięcej tracimy. Gdy decydujemy się podążać własną drogą, siejemy ziarna zła i to właśnie zbierzemy w ostatecznym rozrachunku.

Sianie dla Ducha oznacza przestrzeganie Bożych przykazań

Jeśli jednak siejemy dla Ducha, zbieramy owoce posłuszeństwa i sprawiedliwości. Sianie dla Ducha oznacza przestrzeganie Bożych przykazań, szukanie Jego woli i postępowanie zgodnie z nią. Gdy zabiegamy o *Jego Królestwo i Jego sprawiedliwość*, naszą nagrodą jest życie wieczne. Wybór siania dla Ducha jest zawsze właściwą decyzją.

Ważne jest, aby zrozumieć, że konsekwencje naszych czynów są rzeczywiste i trwałe. Nie tylko zasiewamy ziarna działań – siejemy ziarna, które wzrosną i wydadzą owoce. Skażenie będące następstwem siania dla ciała prowadzi do duchowej ruiny i wiecznej śmierci, podczas gdy sianie dla Ducha prowadzi nas do życia wiecznego i pokoju.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A w czynieniu dobra nie bądźmy znużeni, bo w swoim czasie żąć będziemy, jeśli nie ustaniemy.
>
> *— Galacjan 6:9*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: żniwo, cierpliwość, nagroda, sprawiedliwosc

Interpretacja:
W Liście do *Galacjan 6:9* apostoł *Paweł* zachęca nas i przypomina, byśmy nie ustawali w czynieniu tego, co słuszne i dobre. Na drodze wiary łatwo o zniechęcenie, zwłaszcza gdy nie zawsze dostrzegamy natychmiastowe efekty naszych działań. Jednak werset ten zapewnia nas, że jeśli wytrwamy w czynieniu dobra, ostatecznie zbierzemy plon naszych

starań.

Jak możemy rozumieć ten werset?

Przede wszystkim warto pamiętać, że trud podejmowany zgodnie z Bożą wolą nigdy nie idzie na marne. Często może się wydawać, że nasze działania nie przynoszą skutku, musimy jednak ufać, że Bóg ma plan dla naszego życia i że nasze czyny przyczyniają się do jego realizacji. Ponadto werset ten przypomina o znaczeniu niezachwianej wiary. Nie wystarczy czynić dobro jedynie okazjonalnie lub wtedy, gdy jest to wygodne; musimy robić to konsekwentnie, nawet gdy staje się to trudne. Nie możemy pozwolić, by zmęczenie, rozczarowanie czy przeciwności powstrzymały nas przed dalszym czynieniem dobra.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*